

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

เทวทัตตัวเมีย

อันนี้เทวทัตที่แก้เรื่อง (ใช้ครับ) อย่างว่าแหละโลก เรื่องอย่างนี้แล้วมันก็ออกไปได้ อีกเป็นล้าน ๆ ฉบับ พวกหน้าด้านด้านตลอด จดหมายเหล่านี้ไม่ทันกับหน้าด้าน ต้องป๊วะ อย่างนี้เลย เข้าใจไหม กิเลสหน้าด้าน ธรรมก็ต้องแย้งปิ้ง ใส่ป๊วะ ๆ เลย เราอ่านแล้วอย่างว่า เราพูดจริง ๆ มันไม่ได้มีอะไรพอให้รู้ตัวเลยว่าพวกนี้หน้าด้าน เราเป็นคนไปบอกเองสั่งเอง อย่าแจกหนังสือ ใ้หังด นี่เราพูดเรลื้มเมื่อไร ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าเราไม่ได้รับทราบเรียบร้อย อนุญาตแล้วอย่านำไปแจก ทุกอย่างให้เราทราบทุกอย่าง มันฟังหน้าด้านต่อหน้า ออกไป พิมพ์เป็นแสน ๆ นู่นพวกหน้าด้าน เข้าใจเทว เอ้ หนังสืออย่างนี้ก็พวกหน้าด้านมันก็จะ ด้านเข้าอีก หรือด้านก็ตาม

โยม หวังให้พวกที่เขาอยู่ไกล ๆ อย่างเมืองนอกกับต่างจังหวัดต่าง ๆ ที่ยังไม่ทราบ ให้ได้ทราบไว้บ้าง เป็นการป้องกันความเสียหาย

หลวงตา พูดภาษาของเราว่า เบามาก ไม่สมกับคนหน้าด้านที่จะทำลายชาติ ทำลาย ศาสนา โดยการแอบแฝงเป็นงานกุศล บอกบุญดังกล่าวนี้ละ เข้าไปสอดตรงนั้นเข้าไป แทรกตรงนี้เป็นยาพิษ เพื่อให้ทางนั้นบังเบ้งขึ้นมาก คนเจ็บมันก็บังเบ้งชิ สุดท้ายทั้งสองมี โครงการไปด้วยกันเพื่อทำลายชาติ รู้กระทั่งดับมันว่าไงเรา จึงว่าจดหมายหรือหนังสือนี้ฟัง แล้วมันก็เบา ๆ แหละ เอ้า จะอ่านก็อ่านเสียเราไม่อ่านแหละ ให้หลวงตาบวอ่านมันจะเพิ่ม เข้า ๆ บางทีมีอะไรเพิ่มเข้า เพราะอ่านนี้บกพร่องก็ใส่ป๊วะลงไป เพิ่มเข้าไป ๆ จึงไม่เอาละ เอ้าอ่านไปเลย มันขวางอยู่ตลอดกับคนหน้าด้าน แหมด้านจริง ๆ นะ ตั้งหน้าตั้งตาทำลาย ชาติจริง ๆ อย่างหยาบคาย หยาบโลนมากเชียะ

เรื่องเดิมก็เป็นลูกศิษย์นั่นแหละ ครั้นต่อมาได้รับการเสียมสอนอะไร ๆ นี่เราพูด ตามธรรม เบื้องต้นก็เป็นลูกศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ได้รับการเสียมสอนเพื่อให้เป็น เครื่องมือทำลายทั้งชาติทั้งศาสนา แล้วฟังมาออกลวดลายแบบเป็นผู้ใจบุญใจทาน ส่ง จดหมายนี้ไป ไปนั้นไม่ได้ไปตามหลักตามเกณฑ์ตามวรรคตามตอน ข้าม ๆ เกิน ๆ ไปอย่าง นั้นเวลาไปนะ ว่าเจตนาที่แต่เวลาออกไม่ใช่เจตนาที่ ไปโดนคนนั้นโดนคนนี้ ตั้งแต่แยก แล้วใครต่อใครใช้ใหม่ ที่ท่านเหล่านั้นไม่ได้ทราบเรื่องทราบราว

เราอยู่ในป่านี้เราไม่ได้ชำนาญในวงราชการ มันก็ขวางหูขวางใจอยู่แล้ว ทำไมถึงต้องทำอย่างนี้ นี่ละเห็นเหตุการณ์อย่างนี้เองเราจึงสั่งให้ระงับที่แจกไปเรียบร้อยแล้ว บอกให้ระงับ ให้หยุดทั้งหมด ฉบับก่อนเราก็สั่งให้คุณทงก่อน แน่เราพูดอะไรเราต้องตรงไปอย่างนี้ ให้คุณทงก่อนเป็นกรรมการประสานงาน เป็นผู้นำหน้าที โดยเราเป็นหัวหน้าอยู่ในนั้น โดยหลวงตามหาบัว นี่คำที่เราเขียนไป ให้ปฏิบัติตามนี้ แล้วมันข้ามหัวเราไปต่อหน้าต่อตา บอกต่อหน้านะ พอออกไปมันก็พิมพ์ใหม่เพิ่มขึ้นอีกไม่ทราบเท่าไร หน้าด้านเราว่างั้นเลย แหม เทพทัตตัวเมียก็มี นึกว่ามีแต่ตัวผู้ ตัวเมียก็มี

ก็เราเป็นคนสั่งเอง นี่ซีที่มันจ้ง ๆ เราสั่งเอง นั่งฟังอยู่นี่นะ ออกไปไปเขียนเหยียบหัวเราไปเลย แจกเท่าไรแล้วเวลานี้ ถ้าตอบกันอย่างนี้จะถูกดี ก็เราบอกแล้วเราสั่งให้งดทุกสิ่งทุกอย่างแล้วมันยังฝืนทำ มันเป็นความนิ่มนวลอะไร มันเป็นความเหมาะสมกันยังงี้ นี่ละที่เรารู้ว่าเบามากไม่สมกับมหาโจรปล้นชาติปล้นศาสนา ไม่สมเหตุสมผลกัน ว่าอย่างนั้นเลยเหมาะ นี่ละภาษาธรรมฟังเอา ตรงเป้งเลยเทียว ก็เราสั่งอย่างจ้ง ๆ เพราะมันผิดมันพลาดไปแล้ว ก็อาศัยที่ว่าเขาทำงานเพื่อชาติเราคิดที่แรก มันอาจจะผิดพลาดก็ได้ ที่นี้เวลาเราสั่งให้ระงับไม่ระงับนี่ซี มันฝืน มันชัดเจนตอนนี้ใช่ไหม มันเป็นมหากภัยต่อชาติอย่างร้ายแรงมาก นี่ไม่มาระบุในนี้บ้างเลยเป็นยังงี้

เมื่อเขียนไปแล้วก็เขียนไปเถอะ เขาจะว่ายังไงก็ให้เขาว่าไป เหยียบหัวก็เหยียบ ถ้าเรามีทางก็ให้เขาเหยียบทางไปเราไม่ว่าอะไร เราไม่ได้สนใจอะไรกับเรื่องนี้ แต่ที่มันอยู่กับโลกก็ต้องปฏิบัติเพื่อให้เหมาะสมกับโลกเท่านั้นเอง ที่เราพูดนี่นะ ส่วนเราแล้วไม่มีอะไรแหละเราก็พูดแล้ว เอ้า จะอ่านก็อ่านไปเสีย

โยม เป็นหนังสือเวียนจากวัดป่าบ้านตาดนะครับ

ที่พิเศษ 00170/2546

วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๖

เรื่อง มหากฐินสามัคคีเพื่อชาติ

เรียน หัวหน้าหน่วยราชการ ส่วนราชการ และพุทธศาสนิกชนตลอดจนประชาชนทั่วไป

ตามที่ ดร.รัตนา ศิริพานิช และคณะ ได้ส่งเอกสารประกอบไปด้วยบัตรเชิญ บัตรฎีกากฐินเพื่อชาติ ซึ่งรายละเอียดปรากฏว่ามี ๑๗๗ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พร้อมลายเซ็น ประธานองคมนตรี คณะรัฐมนตรีหลายท่าน ตลอดจนผู้มีชื่อเสียงอื่น ๆ เป็นที่ปรึกษาและกรรมการ ซึ่งบางท่านไม่ได้อนุญาตอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำลายมือชื่อของ ๑๗๗ นายกรัฐมนตรี ปรากฏอยู่ในใบฎีกา โดยไม่ได้รับอนุญาตและ

ยินยอมอย่างเป็นทางการในการดำเนินงาน โดยการกระทำของ ดร.รัตนา และคณะดังกล่าว เป็นการไม่เหมาะสม ซึ่งไม่ถูกระเบียบทั้งทางโลกและทางธรรม เพราะได้นำรายชื่อผู้บริหารประเทศและผู้ใหญ่ไปแอบอ้าง อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ก่อให้เกิดการตำหนิ และอาจเป็นผลกระทบกระเทือนต่อโครงการช่วยชาติ ซึ่งมีอาดมา(หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) เป็นผู้นำได้

เรื่องการจัดทำใบฎีกากฐินข้างต้นนั้น อาตมาได้สั่งให้ยุติการแจกจ่ายใบฎีกาที่ไม่เหมาะสมดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ แต่ก็ยังแจกจ่ายไปในที่ต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก อาตมาจึงไม่รับรองต่อเอกสารทั้งหมดดังกล่าว

สำหรับกฐินที่วัดป่าบ้านตาดที่จะจัดขึ้นนั้น จัดให้เป็นกรรมหากฐินเพื่อชาติตามหมายกำหนดการเดิม คือ วันเสาร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลา ๐๗.๐๐ น. อาตมากำหนดให้เป็นกฐินแบบกรรมฐาน โดยไม่ต้องมีระบุให้ใครเป็นประธานและรองประธาน ให้ประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของภาพ ให้คนทั้งชาติได้สร้างมหากุศลเพื่อชาติของตน ในการนี้ขอแจ้งให้ส่วนราชการ พุทธศาสนิกชน ตลอดจนประชาชนชาวไทยทั่วไปได้ทราบ โดยจะทำการทอดกฐิน ณ วัดป่าบ้านตาด ในวันเสาร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เวลา ๐๗.๐๐ น. เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

เมตตาธรรมมาถึงพร้อมหนังสือนี้

ลงชื่อ พระธรรมวิสุทธิมงคล

(หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)

เจ้าอาวาสวัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี

หลวงตา เอละ เรียกว่าเราอนุโลม ช่างมันเถอะ ให้ทางวงราชการเขาประสานกันเอง ไม่ใช่เรื่องเรา ถ้าใช้เรื่องเรา เราจะทั้งสองหมัดแล้วก็จูงหมามาด้วย ถ้าหมัดกูไม่พอ กูจะเอาหมัดกูด้วยนะ จูงหมามาด้วย อย่างนั้นละพูด มันหากมีขบขันอยู่ในนั้น ก็จะทำท่าโกรธไปอะไร มันก็ไม่มีอะไรจะมาโกรธ เข้าใจไหม มันก็อย่างนั้นแหละ ก็พูดไปอย่างนั้นกับโลกสกปรก พูดตรงๆ อันนี้พูดได้เต็มปาก โลกสกปรก เอาเท่านั้นละนะ

การที่เราพูดทุกอย่าง เราพูดด้วยเจตนาที่เป็นอรรถเป็นธรรมล้วนๆ ไม่ให้มีกิเลสตัวสกปรกมอมแมมตัวใดเข้ามาแทรกในคำพูด ไม่ว่าจะพูดหนักพูดเบา เหมือนเขาถากไม้ ไม้คดไม้งอที่จะควรถากหนักมือก็ค่อยถากไปนายช่างถากเขา ถ้าตรงไหนเรียบๆ ไม้คดไม้

เรียบๆ ก็ถากเรียบๆ ตรงไหนที่มันคมมันงอเขาก็ถากหนักมือ เพื่อตัดแปลงที่คดทิ้งอให้ราบรื่นดีงามเหมือนที่อื่นๆ ของต้นเสาดั้นนั้น เขาทำอย่างนั้น อันนี้การเทศนาว่าการของเราไม่ว่าหนักว่าเบา เราเพื่อประโยชน์แก่โลกแก่สงสาร เราไม่ได้เพื่อความฉิบหายต่อโลก สงสารชาติบ้านเมืองแต่อย่างใด แม้นิดหนึ่งเราไม่มี เราจึงพูดได้ตามอรรถตามธรรม ผิดเราบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ตรงไปตรงมา ไม่เช่นนั้นไม่เรียกว่าภาษาธรรม และไม่เรียกว่าธรรม ธรรมต้องตรงไปตรงมา จึงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและตายใจของผู้นับถือและกราบไหว้ธรรมนั้นได้ ถ้ามีคดมีงอมีเล่ห์มีเหลี่ยมหลายสันพันคมก็ไม่ผิดอะไรกับกิเลส เพราะเป็นเรื่องของกิเลสอยู่แล้ว ธรรมต้องตรงไปตรงมา เรียกว่าเป็นเรื่องของธรรม

ด้วยเหตุนี้เวลาเราจะพูดเรื่องใดก็ตาม เราจึงไม่ได้คำนึงคำนวณว่าใครสูงใครต่ำ เราจะเอาหลักธรรมที่เป็นหลักที่สูงยอดเยี่ยมซึ่งโลกบูชามาเป็นประจำแล้วนั้น ออกแสดงโดยลำดับลำดับ จะไม่มีเงื่อนใดเข้ามาเป็นกิเลสแฝงเลย ตายใจไม่ได้ถ้าลงกิเลสแฝง ถ้าลงธรรมแฝงแล้วได้ๆ ได้ไปตลอด เราเคยแสดงต่อโลกที่ตำหนิ หรือว่าที่บอกกล่าวอยู่เวลานี้ เราก็บอกกล่าวด้วยความเป็นธรรม อย่างที่แจกหนังสือนี้ แจกหนังสือครั้งแรกก็ว่ามันผิดมันพลาดไปแล้วเราก็บอกไม่ให้ทำ ที่นี้สั่งขาดเลยบอกให้ระงับ สั่งให้ระงับให้หยุดทั้งหมด นี่ก็เป็นคำๆ ของเรา เพราะฝืนแจกไปก็จะเป็นภัยแก่ส่วนรวม

เวลานี้ทราบแล้วจากหนังสือที่แจกจ่ายไปนี้ เรื่องข่าวคราวของส่วนบุญส่วนกุศล เห็นว่าไม่ราบรื่น มีส่วนกระทบกระเทือน ไม่เป็นประโยชน์ เราจึงสั่งให้ระงับ เพราะเราต้องการผลประโยชน์แก่ส่วนรวม ที่นี้เวลาเราสั่งแล้วผู้รับสั่ง เราอยากระบุถึงชื่อมันเลยนะ ตัวแสบๆ นั่นนะ เทวทัตตัวเมียมันก็มีเหวเราอยากถามว่าอย่างนั้น ฟังต่อหน้าเราชัดๆ บอกเราสั่งให้ระงับให้หยุดทั้งหมด จะทำสิ่งใดให้มาปรึกษาเราก่อนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ คือเรื่องกฐิน แล้วก็ฟังตาใสแจ้วเหมือนตาแมวหรือตาหมาเราก็ไม่รู้ พอเราสั่งเสร็จแล้วออกไปพิมพ์เหยียบหน้าเราไปเลย ฝืนเราเลย เอาสิ่งที่เราให้หัด ให้ระงับ ให้หยุดนั้นแหละ ออกไปพิมพ์กระจายทั่วประเทศไทยเวลานี้ เป็นยังงี้ ดื้อหรือไม่ดื้อ มันเป็นลูกศิษย์หรือเป็นอะไร ถ้าว่าเป็นลูกศิษย์ทำไมไม่ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ถ้าไม่เป็นแบบเทวทัตนั้น ฝืนคำของพระพุทธเจ้าตลอดเวลา

นี่เราก็เอาธรรมของพระพุทธเจ้ามาสอน เราไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า มันก็ฝืนธรรมของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นความถูกต้องดีงามอยู่โดยดี ขอให้พากันทราบเสีย จดหมายเหล่านี้เป็นภัยทั่วไป เพราะผู้นั้นมันก็บอกโจ่งแจ้งตรงที่เราสั่งห้ามแล้วว่าให้ระงับ มันฝืนไปแจกต่อหน้าต่อตาเรา นี่เรียกว่าตั้งหน้าเป็นภัยต่อชาติต่อศาสนาและต่อส่วนรวมของคนทั้ง

ประเทศ โดยไม่มีเงาใจที่จะสงสัยเลย เราจับได้อย่างชัดเจนเพราะเราเป็นคนสั่งเอง แล้วก็ฝืนเราต่อหน้าต่อตา ออกไปมันก็พิมพ์แจก เวลานี้มันจะได้สักก็ล้านฉบับเราก็ไม่เคยสนใจ จำได้แต่ว่าฝืนเราไปแจกในจดหมายฉบับที่เราหามันนั้นแล นี่เป็นยังไง แจ้งชัดไหม ตัวภัยของชาติบ้านเมืองมันมาแบบไหนมันจึงมาเป็นอย่างนั้น

ถ้าเป็นคนมีเจตนาที่ตั้งที่เชื่อถือกันในเรื่องต้น ในวงชาวพุทธที่ เป็นผู้หวังดีต่อกันแล้ว จะไม่ฝืนครูบาอาจารย์ เพราะทราบกันทั่วแล้วว่าเราเป็นหัวหน้างานเหล่านี้ทั้งหมด เราเป็นคนสั่งให้หยุดทั้งหมดเลย แล้วจะฝืนเราไปทำไม นี่ที่ชัดเจนชัดตรงนี้เอง นี่ตั้งหน้าตั้งตาเป็นข้าศึกต่อชาติต่อศาสนาโดยตรง ไม่มีแฉ่งสงสัยใดๆ เลย ถ้าท่านทั้งหลายต้องการอยากจะเป็นคนทำลายชาติ ก็ให้ปฏิบัติและหมอบกราบจดหมายฉบับนี้ พร้อมกับผู้ที่พิมพ์ออกไปนั้นชื่อว่ายังไง เอามาเป็น สรรณ คจฺฉามิ ให้หมดชาติไทยของเรา ให้กราบไหว้บูชาจดหมายฉบับนี้ กับเจ้าของจดหมายที่นำออกไปประกาศเพื่อทำลายชาติศาสนาเวลานี้ เอ้า ฟังให้ชัดเจน นี่เป็นภาษาของธรรม เพราะมันฝืนชัดเจนแล้ว เด่นมากแล้ว ต้องตอบกัน อย่างนี้ตอบอย่างอื่นไม่ถูก ต้องตอบแบบนี้ถึงจะถูก นี่ละให้จำเอานะ

เวลานี้ภัยของชาติกำลังแหลบเข้ามาในวงการกุศล มันแทรกเข้ามาในวงการกุศล จะมาทำลายวงการกุศลให้ล้มละลายไปหมด การทำเพื่อชาตินี้ก็เรียกว่าให้ชาติจมไปด้วยกัน ศาสนาจมไปด้วยกันกับมหากภัย จากจดหมายฉบับนี้ ฟังให้ดี ใครถ้ายังฝืนปฏิบัติตามนี้อยู่ ก็ให้ไปกราบไปไหว้ ขึ้นถึงบ้านถึงเรือนถือขันธูปเทียนดอกไม้ไปบูชาไปกราบว่า อียาย สรรณ คจฺฉามิ ให้วางั้นนะ อียายนี้ชื่อว่ายังไง สรรณ คจฺฉามิ อีก ตัวเสบตัวทำลายชาติตัวทำลายศาสนาคือใคร ว่าให้ฟังชัดๆ อย่างนี้ นี่เรายังมีเอาไว้บ้างยังไม่ระบุ ถ้าเราระบุจะผิดไปไหน ก็เรื่องความเป็นธรรมนี่นะ ระบุชื่อจะเป็นอะไร

ท่านทั้งหลายก็ทราบแล้วไม่ใช่หรือ เจ้าของจดหมายนี้แหละชื่อว่าอย่างนั้น ที่กำลังทำลายอยู่เวลานี้ ตัวต่อต้านที่สุดไม่มีใครเกินอียายนี่นะ แต่ก่อนก็ว่าเป็นลูกศิษย์ลูกหา ทำท่าทำทางกราบไหว้บูชา มาเป็นที่ปรึกษาหารือ คราวนี้จะเป็นคู่ต่อสู้แล้ว สั่งแล้วไม่ยอม ฟังเสียง ยังตีเอาต่อหน้าต่อตา เหยียบหัวไปต่อหน้าต่อตา ไปแจกหนังสือที่ห้ามนี้จนไม่มีประมาณในประเทศไทย แจกไปถึงไหนบ้างก็ไม่ทราบ นี่ฟังให้ชัดเจนทุกคน นี่คือเจตนาร้าย การทำนี้เสียหายต่อชาติต่อศาสนา และมหากุศลของกฐินที่เราจะบำเพ็ญในคราวนี้ อย่างร้ายแรงมากทีเดียว พวกกันจำ

นี่เล่าเรื่องพิษเรื่องภัยของชาติของศาสนาเรา มันแทรกมันแข่งมาตลอด ถ้าเราไม่บอกก็ไม่ว่าอะไรนะ อันนี้เราบอก บอกต่อหน้าต่อตาเราจำได้ถนัดเลย แล้วก็ฝืนต่อหน้าต่อ

ตา ถ้าไม่ตั้งเจตนาต่อผู้เพื่อเอาชัยชนะแล้วจะเพื่ออะไร ถ้าเพื่ออรรถเพื่อธรรมจะไม่ทำ ถ้าหากว่าสงสัยอะไรต้องกลับมาถามอีกเสียก่อน ที่ห่ามนั้นก็ชี้แจงให้ทราบแล้ว แต่ตรงนั้นๆ ยังไม่ละเอียดให้ถามมาอีก ทางนี้ได้ตอบรับกันลงไปเป็นที่ลงใจแล้ว เอ้า จะเขียนสักกี่ฉบับก็ไม่ว่าเมื่อลงใจกันแล้ว เมื่อไม่ลงใจมันก็เป็นอย่างนี้แหละ ดังที่ได้ยินอยู่ที่นี่ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้น

เรื่องการภาวนาทางภายในให้ต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาภาวนานะ อย่ามาอยู่สุมสี่สุมห้า อยู่แบบขอนซุง อยู่เฉยๆ เมยๆ อย่างเราไปไหนๆ นี้แห่ตามไม่มีเหตุมีผลอย่าไปนะ จะถูกชี้หน้าแน่นอนถ้าเราได้บอกชัดๆ อย่างนี้แล้วยังฝืนอยู่แล้วจะชี้หน้าเอาเลยแน่นอน มันไปหาอะไรไม่เกิดประโยชน์ เขาไปไหนวิ่งตามเขาๆ แห่ตามเขา หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ นี้ประกาศให้ทราบตัวเองนะ มีส่วนเกี่ยวข้องอะไร ถ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่าไป นี่เป็นคำสั่งห้ามนะ ถ้ายังไปอยู่อีกคราวนี้จะชี้หน้านะ มันเลอะเทอะไป ในวัดนี้ก็เลอะเทอะ การปฏิบัติบำเพ็ญภาวนามันก็กลายเป็นเลอะเทอะไปหมด

ในครัวมันมีเป็นร้อยหรือเป็นร้อยๆ ก็ไม่ทราบ ไม่ทราบว่ามีแบบไหนต่อแบบไหน มองดูไม่ทัน กลัวผู้ดีทั้งหลายจะได้รับความบอบช้ำจากผู้ที่เลวๆ ดังที่เห็นอยู่ตะกี้ี่ อ่านอยู่ตะกี้ี่ ไม่ทราบว่ามีเพื่ออะไร ทางวัดเราก็ปกครอง ทางบ้านเราก็ปกครอง แล้วดูแลมันก็ไม่ทั่วถึง ทำจิตใจตัวมันดีมันดีมันดีมันดีเป็นเทวทัตทั้งเขาทั้งเราเต็มหัวใจอยู่ด้วยกันนี้ทุกคนซิ ดูหัวใจตัวนี้ทุกคน ตัวนี้ตัวมันดีมันดีมันดี ไม่ฟังเสียงใครก็คือไฟกิเลสตัวนี้มันออกเผาไหม้ไปหมดเลย อรรถธรรมมันไม่มอง พวกกันตั้งอกตั้งใจนะปฏิบัติ อย่ามาหละๆ แหละๆ

ทางวัดทางวาท่านก็ปฏิบัติของท่านอยู่แล้วเราจึงไม่ได้ว่าอะไรนัก ไม่ว่าใครทั้งนั้นถ้าแสบๆ ออกมา หลวมๆ ออกมาที่จะเป็นภัยต่อส่วนรวม และเป็นภัยต่อหลักธรรมหลักวินัยแล้ว ทางนี้จะออกรับกันทันทีไม่มีคำว่ารอ นี่เลอะเทอะไปหมดแล้วธรรมในใจ แม้ที่สุดที่มาเป็นลูกศิษย์ของเรา ยังแต่ไม่ประกาศว่าเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวเท่านั้นก็ตาม กิริยาท่าทางทุกอย่างบอกแล้วว่าเป็นลูกศิษย์ มันยังฝืนได้อย่างนี้ เป็นอย่างนั้นเห็นไหมล่ะ ก็อย่างเทวทัตฝืนพระพุทธเจ้า อันนี้ก็ฝืนธรรม แน่จะว่าไง ธรรมไม่ใช่ธรรมของศาสดาจะเป็นธรรมของใคร มันก็เห็นอยู่อย่างชัดๆ อย่างนี้ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น

โยม ปัญหาทางอินเทอร์เน็ตครับ

หลวงตา เออ ถ้ามมา

โยม เขาเขียนมาดังนี้ครับ

๑. กระผมมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องศีลครับ ว่าศีลแต่ละข้อมีหลักปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้ไม่ให้ขาดเพื่อให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ เพราะกระผมปรารถนาที่จะรักษาศีลให้ได้ดียิ่งๆ ขึ้นไป ศีลข้อ ๑ ถ้าเรามีความจำเป็นที่จะต้องฆ่าสัตว์นั้นครับเป็นต้นว่า มด ปลวก เราจะมีวิธีทำอย่างไรครับที่จะทำให้ศีลไม่ขาด เพราะบ้านเราก็กต้องรักษาไว้ครับ ถ้าปล่อยไว้ก็จะทำให้บ้านพังได้ครับ เรื่อง "กตัตตการกรรม" ครับ ถ้าเราทำให้สัตว์นั้นตายด้วยไม่มีเจตนาเลยครับ (เจตนาเป็นศูนย์เลยครับ) เช่น มองไม่เห็น, ไม่ได้พิจารณาก่อน เป็นต้น ทำไมเราต้องได้รับผลจากการกระทำที่ไม่ได้มีเจตนาด้วยครับ / แล้วเราจะทำอย่างไรเพื่อบรรเทาหรือไม่ให้ได้รับผลจาก "กตัตตการกรรม" นั้นครับ

หลวงตา ฆ่าปลวกเพราะความจำเป็น เรารักษาบ้านของเรา ที่นี้ปลวกมันก็มีรูของมัน มนุษย์เดินผ่านเข้าไปนั้นมันก็กลัวจะทำลายมัน หรือบางคนไปทำลายก็ได้ ถ้ามันเอาเป็นผาหน้าไม่มายิงมนุษย์เช่นผู้ที่ถามปัญหานี้ จะเป็นปัญหาอะไรไหม เพราะเขาจำเป็นต้องรักษารวงรังของเขา เข้าใจหรือ เอาแค่นี้ก่อน

โยม ศีลข้อ ๒ ของที่ผิดกฎหมายแต่มาวางขายตามท้องตลาด เป็นต้นว่าก๊อปปี้ (คัดลอก) มาครับ และเป็นที่ยอมรับเพราะเป็นของราคาไม่แพง อย่างนี้ถ้าเราไปซื้อมาจะถือว่าเราผิดศีลข้อ ๒ หรือไม่ครับ ถ้าผิดเราควรจะทำอย่างไรดีครับ

หลวงตา ถ้ามันจะผิดก็อย่าซื้อ แล้วก๊อปปี้ที่เคยนำมาถวายพระเหมือนกัน ถ้าหลวงตาว่ามันผิด หลวงตาก็ไม่ฉันเหมือนกัน

โยม กราบเรียนครับ พวกก๊อปปี้ต่างๆ อย่างที่เขาโฆษณา เทปผี ซีดีเถื่อน เพลงนั้นเขามีต้นฉบับ แล้วอันนี้ลอกเลียนมาแบบผิดกฎหมาย แล้วไปซื้อว่าเป็นของถูก หมายความว่าอย่างไรครับ

หลวงตา เราไม่ค่อยเข้าใจอันนี้เราไม่อยากจะตอบ

โยมผู้หญิง หมายความว่าของผิดกฎหมายที่มาวางขายแล้วเขาไปซื้อจะผิดศีลไหมคะ

หลวงตา เขาเอามาขายมันก็ผิด ผู้ซื้อก็ผิด ก็เท่านั้นเองจะให้ทำอะไร มีเท่านั้นแหละ

โยม ที่นี้มาถึงศีลข้อ ๔ มุสาวาท

หลวงตา แล้วข้อ ๓

โยม เขาข้ามมาเลยครับ

หลวงตา เราอยากถามว่ามันเป็นอรหันต์หมดบ้านหมดเมืองแล้วหรือ ตลอดมด ปลวกที่จะฆ่าเขาอยู่เวลานี้ เขาเป็นอรหันต์แล้วหรือ เราเป็นอรหันต์แล้วหรือ ทำไมศีลข้อ

๓ ไม่ถาม ตัวคึกตัวคะนองตัวตื้อด้านที่สุดทำไมไม่ถาม นี่ก็ไม่เป็นธรรม ถ้าเราไม่ถามข้อนี้
 อีกเราก็ไม่เป็นธรรม เราต้องการเป็นธรรม เขาไม่เป็นธรรม เราเป็นธรรม ศีลมี ๕ ข้อ ข้อ
 ๓ ทำไมไม่ถาม โดดไปข้อ ๔ เลย ก็แสดงว่าไม่เป็นธรรม ถ้าอย่างนั้นเราไม่แก้ให้ทั้งหมด
 เลยถูกต้อง เพราะมันไม่เป็นธรรม ก็เท่านั้น ลองอ่านไปดูซิ

โยม มาถึงข้อ ๔ นะครับ มุสาวาท รวมถึง การพูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อ
 เจ็บ ด้วยใช้ไหมครับ และถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว การพูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ็บ
 ต้องเป็นคำพูดที่โกหกด้วยใช้ไหมครับ และถ้าไม่เป็นคำพูดที่โกหกก็ไม่จัดว่าเป็นการพูด
 ส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพื่อเจ็บใช้ไหมครับ กระผมกราบขอขมาหลวงตาด้วยนะครับ
 เพราะกระผมขอใช้คำพูดตรงไปตรงมาเพื่อแก้ข้อสงสัยให้กับตัวเองนะครับไม่ได้มีเจตนา
 จะล่วงเกินหลวงตาแต่อย่างใดครับ พูดคำหยาบ ใช้คำแทนตัวเองว่า ข้า,กู และใช้คำแทน
 ผู้อื่นว่า เอ็ง,มึง หรือขึ้นต้นด้วย "ไอ้" ต่อด้วยชื่อจริงของเขานะครับ ซึ่งไม่ใช่คำโกหกแต่
 อย่างใด จะถือว่าพูดคำหยาบไหมครับ พูดคำเพื่อเจ็บ ถ้าเรามีเจตนา พูดเล่น แต่คำพูดที่
 พูดออกไปนั้นไม่ได้มีคำโกหกแต่อย่างใดเลย จะถือว่าพูดคำเพื่อเจ็บ ไหมครับ พูดคำ
 โกหก ถ้าหมอปุดคำโกหกออกไปโดยไม่มีเจตนา แต่เพื่อรักษาใจของญาติผู้ป่วยครับ จะ
 ถือว่าพูดคำโกหกไหมครับ)

หลวงตา เอาละ มันโลเล ๆ เบา ๆ ชี้แจงตอบ เสียน้ำลายเปล่า ๆ เข้าใจหรือ

โยม แล้วข้อ ๕ ข้อ ๖ เขาไม่ถามเขาข้ามไปข้อ ๗ เลย

หลวงตา ก็นั่นแล้ว มันไม่เป็นธรรม สรุปลงแล้วไม่เป็นธรรม ศีล ๕ ข้อ ถาม
 เอาแต่ข้อที่เจ้าของชอบใจ อันไหนที่ไม่ชอบใจไม่ถามแสดงว่าไม่เป็นธรรม ก็ยังดีที่อนุโลม
 ตอบให้บ้างเข้าใจไหม แล้วค่านมาหรือทวงมานี่อันนั้นเพราะอะไร หรือผู้ถามมันขาดบาท
 ขาดตาเต็งหรือ มันถึงไม่ถาม เพียงศีล ๕ ก็ไม่ครบ เข้าใจหรือ เอาเท่านั้นละพอ เอาละ
 จดหมายขาดบาทขาดตาเต็ง เราไม่อยากขาดบาทขาดตาเต็งเราจึงไม่ตอบ

โยม อันนี้ผ่านไปเลยนะครับ เป็นคนที่ ๒ นะครับ เขาบอกว่า ขอโอกาสนมัสการ
 เรียนถาม คือ

๑.กระผมนั่งสมาธิแล้วปรากฏว่า จิตได้รวมแล้วกายได้หายไปในขณะที่นั้น

หลวงตา เออ เอาละตอบตรงนี้ละ ถูกต้องแล้ว เอ้าว่าไป ตรงนี้ถูกต้องแล้วเอ้าว่าไป

โยม พยายามจะกระทำตามคำสอนของหลวงตา คือ พิจารณาลมหายใจและ
 ขณะนั้นมีความรู้สึกว่า จิตนี้มีพลังมหาศาลที่จะประมาณไม่ได้ แต่เป็นจิตที่ยังไม่บริสุทธิ์
 เพียงแต่บอกให้ทราบว่าเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่มาก มีความรู้สึกแปลกอัศจรรย์และกลัว

เนื่องจากไม่เคยพบมาก่อน จึงขอกราบเรียนถามหลวงตาเพื่อขอโอกาสทราบแนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย เพราะในวันนั้นเป็นเหตุการณ์เช่นนี้กระผมพยายามระคองจิตและได้ออกจากสมาธิในวันนั้น แต่หลังจากนั้นแล้วนั่งสมาธิระมัดระวังและจิตใจมีความสงบมากขึ้น กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

หลวงตา ที่ทำนั้นถูกต้องแล้ว กำลังนั้นมันเป็นตามนิสัยวาสนาของแต่ละคนที่จะเป็นกำลังมากน้อยจากจิตไม่เหมือนกัน คือกำลังพลังของจิต แต่พลังของจิตที่แกกิเลสต้องมีพลังเหมือนกันไม่อย่างนั้นแกกิเลสไม่ตก แต่พลังส่วนอื่นที่เกิดขึ้นจากนิสัยวาสนาของจิตที่ออกไปไม่ใช่การฆ่ากิเลสนะ อย่างนี้ต่างกัน เข้าใจมิใช่หรือ

โยม ครับ

หลวงตา พลังของจิตพลังฆ่ากิเลส ของจิตของธรรมฆ่ากิเลสต้องให้รุนแรงเหมือนกันไม่อย่างนั้นแกไม่ตก ส่วนพลังอื่นที่เกิดจากไม่เกี่ยวข้องกับการฆ่ากิเลสมันเป็นนิสัยวาสนาอันนี้ต่างกัน ต่างกันมากทีเดียว เป็นกับผู้ใดผู้นั้นก็รู้ตัวเอง จะเอาคนอื่นมาเปรียบมาเทียบไม่ได้อันนี้ละ ต้องเป็นเรื่องของใครของเราเหมาะสมอยู่กับตัวเองทุกคนเหมือนกำลังวังชาของเรามีมากน้อยเราก็รู้ของเราเท่านั้นเองไม่ผิดแปลกอะไร แล้วมีอะไรอีก

โยม หหมดแล้วครับผม

หลวงตา เราอยากให้พยายามภาวนา มันจะมีกำลังขนาดไหน ขอให้วางหลักลงในจุดที่ภาวนาให้ดี อันนี้อย่าปล่อยหลักใหญ่ละ หลักนี้จะเป็นหลักที่ทรงต้นทรงลำได้กระจายออกไปตลอด กว้างขวางมากน้อยขึ้นอยู่กับหลักที่ยึดไว้ดี เช่น กำหนดอานาปานสติก็อยู่ในจุดนั้นไว้ หากว่ามันจะเขวไปอะไร ๆ เรย์อ่อนเข้ามานี้เสียมันก็จะจับไปหมด นี่หลักยึดใจใจใหม่ ถ้าเราปล่อยไปตามกระแส กระแสของจิตไม่ได้มีสิ้นสุดง่าย ๆ นะ นี่ก็เคยพูดให้ผู้กำกับฟังแล้วใช่ไหมละ

โยม ครับผม

หลวงตา นี่ละเรื่องราวที่มันมาสัมผัสกันก็ต้องพูดเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ต่อกันนะ เรายังเองภาวนา มันจะสว่างไสวก็เป็นธรรมดาของมัน ก็อยู่เรื่อย ๆ ประจำจิตประจํานิสัยเรารู้แต่ไม่เคยพูดให้ใครฟัง เพราะเป็นเรื่องนิสัย พูดให้ฟังแต่เรื่องกิเลสหนักเบาเล็กน้อยรอบกันเมื่อยังเป็นวิธีการยังงี้แกได้ยังงี้ไม่ได้ยังงี้ อันนี้พูดเพราะมีผลต่อกันใช่ไหมละ แต่ส่วนนิสัยวาสนาเกิดขึ้นจากที่ว่ามีดวงสว่างไสวอย่างนั้นอย่างนี้ มันเป็นเรื่องของบุคคล เรื่องของเรานั้นก็เป็นมาตั้งแต่เริ่มแรก เราก็ไม่ถือว่าเป็นของสำคัญอะไรเพราะไม่ใช่เรื่องฆ่า

กิเลส ปล่อยไปมันก็เกิดของมันไปเรื่อย เหมือนกับต้นลำมัน ต้นลำมีแล้วกิ่งก้านมันก็ ออกไปตามเรื่องของมัน เราบำรุงแต่ต้นลำให้ดี กิ่งก้านจะเป็นยังไงมันก็อยู่กับต้นมันแล้ว แน่ะ เป็นอย่างนั้นนะ

นี่ก็หมายถึงว่าความสว่างไสวรู้แปลก ๆ ต่าง ๆ มันก็รู้มันก็เห็นของมันไป เราก็ไม่ค่อยถืออะไรยิ่งกว่าหลักใหญ่ช่ากิเลส ที่นี้ทำไป ๆ มันก็สว่างไสว มันเลยมาสะกิดใจแย็บ เอ๊ จิตนี้มันทำไมมันสว่างไสวเอานักหนา เราจะปล่อยความสว่างให้มันพุ่งเต็มที่มันจะเป็น ยังไงวะ ที่นี้ก็เลยปล่อย แต่ปล่อยด้วยความระมัดระวังนะ ไม่ได้ปล่อยด้วยความเชื่อ ๆ ช่า ๆ ไม่ใช่वादตัว เอ้า ปล่อยลองดูมันจะเป็นยังไง สถิติปัญญาที่อยู่จะคอยดูมัน ควรรั้งหรือ ควรจะปล่อยขนาดไหนเราเองเป็นผู้ดูแลอยู่ ก็ปล่อย ปล่อยมันก็พุ่งของมันเลยเชียว โอ๊ย. ไปไม่มีขอบเขตไม่มีสิ้นสุด สว่างไสวจ้าขึ้น ๆ ดู พอสมควรเท่านั้นแหละ เอาละที่นี้จะยุติ พอยุติปั๊บจับสายตึงลง ๆ ๆ จิตสติตึงเข้ามา ๆ ๆ เข้าถึงจิตหายเสียบไปเลย ที่มันพุ่ง ๆ แน่ะ ก็อย่างนั้นแหละ ถ้าเรารู้จักวิธีปฏิบัติรักษา

ถ้าไม่รู้ปล่อยมันก็เตลิดเปิดเปิง ดีไม่ดีพาให้เป็นบ้าก็ได้เข้าใจไหมละ คือตื่นเงา เข้าใจไหมมันก็เป็นบ้าละซิ ต้นมันอยู่กับจิต พอย้อนเข้ามาหาจิตเรื่องเหล่านั้นก็ระงับไป นี่ เราก็เคยพูดให้ผู้กำกับฟังแล้วมีโอกาส มันเป็นทุกอย่าง สิ่งใดที่ไม่ค่อยเกิดประโยชน์กับ โลก รู้เท่าไรก็เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ ก็พูดแล้วเรื่องเหล่านี้ใช้ไหมละ เราจะพูดแต่สิ่งที่เป็น ประโยชน์ที่เป็นคติเป็นราย ๆ ไป เราก็แนะนำให้เป็นราย ๆ ไป ถ้าจะเป็นประโยชน์ทั่วไปเราก็ แสดงออกเลย เช่น ธรรม เรื่องละชั่วทำดีนี้ทั่ว ๆ ไป สอนทั่วไป ส่วนเป็นเรื่องเฉพาะ ๆ นี้ ก็เป็นเรื่องเฉพาะ ส่วนเรื่องที่เป็นเฉพาะตัวเองจริง ๆ ไม่ควรเกี่ยวกับใครก็ไม่พูดเหมือนไม่รู้ แน่ะ ก็อย่างนั้นแหละ

เรื่องจิตใจเป็นของเล่นเมื่อไร พิศดารมากทีเดียว เราจึงสอนเสมอสอนเรื่องจิตเรื่อง ใจ ในโลกอันนี้ไม่มีอะไรองทุกข์ที่จะมาอยู่ที่ไหน ๆ ไม่อยู่ อยู่ที่ใจดวงเดียว ก็บอกแล้ว ความทุกข์ครอบโลกธาตุที่จิตมันหมุนออกไปเป็นเงาออกไปนั้น มันสร้างความทุกข์ให้จิต มากขนาดไหน มันอยู่ที่จิตความทุกข์ ที่นี้เมื่อเรื่องเหล่านั้นสงบมา ความสุขไม่มีอะไรกว ความสุขก็เกิดขึ้น ฟาดเสียจนหมดความทุกข์ ความสุขอยู่นี้หมดเลย นั้น ก็อย่างนั้นแหละ ถึงบอกว่า รวมทั้งหมดทั้งความสุข ความทุกข์ ตั้งแต่หยาบถึงชั้นละเอียดสุดอยู่ที่ใจทั้งนั้น รวมมา ทุกข์มากทุกข์น้อยลงที่ใจหมด หมดทุกข์โดยสิ้นเชิงแล้วบรมสุขขึ้นก็อยู่ที่ใจ นั้น เข้าใจกันไม่ใช่หรือ

โยม ขอประทานอนุญาตครับ ที่เกี่ยวกับหลวงตาเล่านี้ ที่มีพระองค์ที่ภาวนาแล้ว ท่านตามแสงสว่างขึ้นไปบนต้นมะพร้าวท่านไม่รู้ตัวเลยใช่ไหมครับ

หลวงตา ไม่รู้ ๆ เลย อย่างนี้เราก็เคยมาเล่าให้ฟัง อย่างนี้ละคือมีแต่ความรู้ วิ่งตาม ผู้รู้ สติปัญญาที่จะติดตามไม่มี เสียได้ ที่แรกนั่งอยู่แสงสว่างเป็นเหมือนดวงอาทิตย์ วูบมา ตกตรงหน้า ก็เงาของจิตนั้นแหละไปแสดง แต่เราไม่เห็นนะซิเราไม่รู้ พอเอามือเอ้อม ที่แรกก็ดูเหมือนจะเอ้อมในจิตเฉย ๆ คงไม่ออกถึงมือ ครั้นต่อไปก็เป็นมือละซิ เอ้อมเข้าไป มั่นก็ขยับออกไป ๆ ก็ลุกขึ้นละซิ ที่นี้เคลื่อนไหวถึงกายแล้ว ที่นี้ดวงสว่างมันก็ไปทางนี้ ก็เดินตามดวงสว่างไปแล้ว ไม่รู้ตัวนะนั่น จิตไปอยู่กับโน้นหมดแล้วไม่รู้ตัว ไปอยู่กับโน้นหมด ที่นี้แสงสว่างมันก็ขึ้นต้นไม้ ขึ้นต้นไม้ก็ขึ้นตาม ไม่รู้ตัวนะขึ้นตามอย่างนั้นละ เหมือน เรานอนหลับฝันไป แต่ที่นี้มันเป็นสมาธิละซิ มันขึ้นต้นไม้จริง ๆ ไม่เหมือนฝันนะ ฝันว่าได้ ขึ้นต้นไม้แต่เราไม่ได้ขึ้นนะ อันนี้มันฝันดิบนี้มันขึ้นจริง ๆ พอขึ้นต้นไม้ดวงชะตาก็ยังมีท่า ถ้าแสงสว่างนี้มันออกไปก็จะออกไปจากต้นไม้ตกตาย แต่ที่นี้พอไปถึงแสงสว่างมันก็วูบเดียว มันก็ลอยไปเลย หายเจ็บบสุดสายตา ลับสายตาหายเจ็บบไปเลย ที่นี้หมดหวัง พอหมดหวัง จิตก็ย้อนเข้ามาละซิ

นี่ละที่นี้มันหมดหวังกับอันนั้นแล้ว แต่ก่อนความรู้มันไปอยู่กับโน้นหมด พออันนั้น หายไปเลย ถ้าอันนั้นไม่หายเจ้าของต้องตาย จะไปตามมันละซิ ตกต้นไม้ตาย ที่นี้พอดวง สว่างมันหายไปแล้วก็หมดหวัง เลยย้อนจิตกลับเข้ามา มารู้ตัว มารู้ตัวที่ไหนได้อยู่บนต้นไม้ ร้องไห้โฮ ๆ พระผู้เป็นเพื่อน มันร้องไห้อะไร ทำไมขึ้นต้นไม้ ท่านก็เลยเล่าให้ฟังตามเรื่อง นั้นละกรรมฐานมันเป็นบ้าด้วยเหตุนี้เข้าใจไหมละ ถ้ามีสติมันก็ไม่เป็น มันจะไปไหนวะ มี สติรั้งปีบหยุดอยู่เลย ถ้าไม่มีสติไม่มีปัญญาครอบอยู่แล้วมันเป็นไปได้นะเรื่องเหล่านี้ มีแต่ จิตกับความรู้ รู้ก็รู้ตามนั้นรู้ตามไปเรื่อย ความรู้ย้อนหลังไม่มีมันก็ไม่รู้ตัว มันก็ไปเรื่อย เหมือนพระองค์นั้นขึ้นต้นไม้ นั่นละ นั่นเป็นอย่างนั้น ให้พากันเข้าใจ

นี่เป็นความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ สด ๆ ร้อน ๆ นะ ปัจจุบันนี้เอง ก็น่าเสียดายถ้าหาก ว่ามีผู้แนะแล้วจะดีนะ แต่ที่นี้ขาดผู้แนะเลยไม่ได้เรื่อง ทราบว่าสึกแล้วแหละ แกมมาหา อาจารย์แกอยู่ที่วัดทุ่งสว่าง หนองคาย ตอนนั้นเราก็ไปพักอยู่ที่วัดทุ่งสว่าง ท่านเล่าให้ฟัง นี้ ละไอ้ที่ละบักทศชัยนี่ละ มันสึกแล้วมันมา นี่ละตัวมันภาวนาเป็นอย่างนั้น ๆ เราก็ดูก็ริยา ทำทาง นิสสัยมันตรงไปตรงมาสมแล้วที่ขึ้นต้นไม้ ดิมันไม่ตายเราว่าอย่างนั้น อยากให้มัน ตายหมดทั้งโคตร เข้าใจไหม แบบโคตรนี้อย่าให้เหลือมันจะเป็นเชื้อในเมืองไทยเรา เข้าใจ

ไหม ถ้าหมดโคตรมันแล้วโคตรอันนั้นก็ไม่มี เมืองไทยของเราจะไม่น่าเข้าใจไหม
เอาละ เพียงเท่านั้นพอ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th